

Kjøbenhavn 15-3-08.
Loket Bristol,

Kjære Sigrid!

Torleden Aften da
Dine Kjære Forældre
var herinde hos mig,
fortalte Din Mor
mig at Din søster
Datter skulde kon-
firmeres. Det bragte
sammange Tanker
med sig, og is fik

Lyst at sende Dig
en liden Bilsaen.
Mærker man det
ikke på Andet, så
skal den apokalyptiske
Slægt nok minde en
som husen gammel
man bliver, men
det behøves forresten
ikke, der er sørget
for at man føler
det på Buvinde Må-
der. Og dog, —
når jeg så en Aften-
stund som en sitet,
er sammen med de
Kjære Ungdomsvenner,

Kan jeg ikke rigtig forstå
at vi alle sammen er sø-
gunde, men på den anden
side, kan jeg se langt alle
Hemningerne. Det er som om
de alle vi mellem mine Blom-
ster. Dog, Børne Sigrid, det
var på det sidste om og
være nemme og blinde, jeg
skulle have til Dig, hvad
mindt var det om Fremtiden,
hø og formentning af det og

lovtænde, med Sal
på alle Løkker, så
som den ligger der
strålende for en stjer
ne og Sjal, der træder
ud i livet. Ti ved at
livet er alvor, måtte
hmm ikke for tidligt
gå det at gøre! -

Kjære lille Lige, gid Du
må have det godt,
det ønsker jeg inderligt,
og så sender jeg Eder
min varmeste Tak
for Ederes kjærlige Vel-
sagelse i min store
store Sang. Du kan ha
der er langt omkring
mig nu! - Med kjærligst
Hilsen til Eder alle
Din gamle Ven
Vinalbrig.